

Diedrich Heselmeyer

So weer dat fröher

Van dat Leven up 't Land un noch wat mehr

Wat dor steiht	Sied
Een Oostfreeske Huus	8
Lüttje Buren	15
De Dennsten	17
De olle Smee	18
De Kuperee	22
Meisterohm	25
De Müller	27
In Hammerk	29
Dat Hochwater	35
Arbeid in de Buurkeree	37
In 't Vörjahr	37
Stallenschrubben	40
In 't Hei	40
Bi d' Rogg	47
Tuffelrüden	50
Rövenplücken	51
Dat Rogg saien	52
Winterdag	53
Visiet	55
Dat Karnen	58
Slöten	60
Melkfahren	62
Biggenmarkt	65
Schaapbuckkören	67
Meentwarken	70
De Sandsteek	73
Dat Künnigen	75
Swienschlachten	78

	Sied
Ofsnieden	80
Snirttje	82
Wurstmaken	83
Törf an 't Fүүr	86
Schöfeln	87
Unkel Wuppsti	90
Dat neje Radd	93
Een slecht Matroos, de gien Raad weet	96
Mien Vader vertellt:	97
Bi de Bült	97
Dat Stückje Leer	98
Een Koh word melk	99
Rogg as Pijünt	100
De Strohpuup	101
Dat Stück Kees	103
Ut Schooltied:	108
Uns Mesters	108
Unnerwegs	111
Spölen in de Pausen	113
Dat Lüden	116
Bi d' Unnerricht	120
Dat Iloov	123
Dat Rentnerleven	124
Jan un Freerk	127
Anna wüß Raad	130
Dat Steigerholt	133
Dat Richten	136
Gien Swackheit merken laten	139
Van 't Ollerworden	142
De Gummiwagen	146

	Sied
De Buddel Kuur	148
De Trog	150
Dor is een Kind upstahn	153
Dor is well stürven	155
Eeen Staaltje	158
Wenn de Klocken lüden	159
De Kinnerwagen	161
De Raddfahrers	164
Bi Huismanns	166
Swartslachten	168
Kluttentied	171
Harvst	174

Een Oostfreeske Huus

mit een lüttje Buurkerree

So een Huus to bauen weer fröher gor nich so eenfach. Um een faste Fundament to kriegen, muß man faken bit to twee Meter deep graven, bit man de faste Sand to faten harr. Van Stenen wurren dann, all 'n paar Meter utnanner, Pielers upmüürt, wor de Müren van dat neje Huus up to stahn kwemen. Stenen wurren mit Schipp, so dicht as dat gung, heranbrocht. Müürt wurr mit Lehm, de ok anfahren worden muß. In dat Nahberdöörp Holte weer dat to kriegen. De Butenmüren weren Steensmüren un de Binnenmüren Halvsteensmüren. De Husen mit een lüttje Buurkerree weren inwennig bold all gliek updeelt.

In dat Vörenn weren twee Kökens mit elk twee Butzen. Tüsken de Butzen weer de Kökendöörgang. De Footböhn weer mit rode Stenen plastert un wurr saterdaags schrubbt. Na dat Schrubben wurr mit heel fien dröög Mullsand de Footdeel mooi verziert. Dat nöömde man kantjen. Mit een Spitzpüüt wurren de mooiste Figuren henzaubert. Un so kunn elk sien künstelke Gaven bewiesen.

De Butze weer een Beddstee vör twee Minsken, de mit Holt ofklett weer un vörn twee smale Dören harr. Wat vandaag een Matratze is, weren domals Tillholten (Holtbreden) mit een Strohsack, mit een Laken bedeckt un dorup een Bovenbedd. An de Böhn weer dat Lichtertau fastmaakt. Doran kunnen de Minsken, de al

In Hammerk

Wenn man dör de Hammerk geiht,
lettst di een bietje Tied,
torügg dann dien Gedanke geiht,
denkst an dien Kinnertied.

Mi is dat ok al faak so gahn.
De Hammerk in mien Kinnertied,
de seh ik vör mien Ogen stahn.
He is so groot, he is so wied.

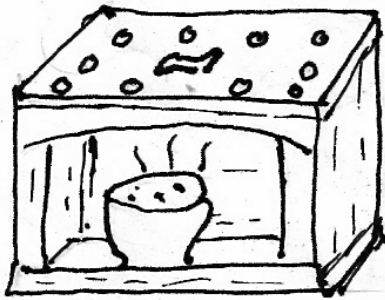
Du kannst hier weet nich wo wied kieken.
Dat Nahberdörp kannst liggen sehn.
Bold nargens findst du sienesglieken,
un dor: Een Plaatse, heel alleen.

Leverke hörst du hier singen,
se boven an de Himmel steiht.
Wo mooi dat doch hör Lieder klingen,
as een Lobgesang un vuller Freid.

Un nu, een Greta kummt up 'nmaal,
de will di dor verdrieven,
van boven her

Visiet

Eenmaal up Visiet na de Nahbers in Winterdag, dat weer dat minnste. Faaktieds weer dat up Sönndag, aver ok woll in de Week. Saterdagavend up Visiet gaff dat bold nich. De Saterdag weer al so een lüttje Vörbereiden up de Sönndag. Ok melde man sük vörher nich an. Up 'nmaal stunn de Visiet in de Köken, denn de Butendöör weer noit ofsloten.

Bi de Visiet gull ok een besünner Sittörder. Vader gaff de Hörn freei, un de Mann kreeg dor, of he wull of nich, sien Stee. De Frau kreeg hör Stee achter d' Tafel. Dann wurr hör wat in de Stoov bött. Dorbi kweem een mooi dörbrannt Brikett in de Stoov. Dann wurren de Foten, wenn dat angahn kunn un dat nich to heet weer, up de Stoov settd, de lange Rock wurr heel na unnern trucken. So bleev dat all mooi warm, de Foten un ok de Benen.

De Froolüü satten dann nich leddig. De harren meesttieds dat Breien bi de Hand un weren an stricken: Bostroken, Litthandsken, Fusthandsken